

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	353-10-15	
Дата	21 / 05 / 2003 г.	

13

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ТРИДЕСЕТ И ДЕВЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

15⁴⁶
п.п.

КОМИСИЯ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

СТ А Н О В И Щ Е

по конституционно дело № 10/2003 г. по искане на група народни представители от XXXIX Народно събрание, с което Народното събрание е конституирано като страна за установяване противоконституционност на § 26, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за лекарствата и аптеките в хуманната медицина (обн., ДВ, бр.120 от 29.12.2002г.)

На свое редовно заседание, проведено на 21 май 2003г., Комисията по здравеопазване обсъди искането на групата народни представители за установяване противоконституционност на § 26, т. 2 от ЗИД на ЗЛАХМ. Искането е допуснато за разглеждане от Конституционния съд (КС) с определение от 15.04.2003 г. по к.д. № 10/2003 г. Със същото определение Народното събрание е конституирано като заинтересована страна.

С разпоредбата на § 26, т. 2 от Закона се създава нова алинея 2, съгласно която “на територията на здравни заведения, лечебни заведения за болнична дейност и лечебни заведения по чл. 10 от Закона за лечебните заведения не могат да се откриват аптеки за продажба на лекарства на граждани”. Заслужава отбелязване, че досегашният текст на чл. 70, ал. 1 предвижда, че “на територията на лечебните заведения за извънболнична помощ могат да се откриват аптеки за продажба на лекарства на граждани”.

В искането до КС се твърди, че разпоредбата на § 26, т. 2 от ЗИД на ЗЛАХМ противоречи на разпоредбите на чл. 4 (Република България е правова държава) и чл. 19, ал.ал. 1 и 2 (свободната стопанска инициатива) от Конституцията на Република България.

Комисията счита, че текстът на чл.70, ал.2 от ЗЛСАХМ не противоречи на посочените текстове от Конституцията по следните причини:

1. На основание чл.52, ал.5 от Конституцията на Република България държавата има право да установи контрол върху търговията с лекарства. Това означава, че с оглед защитата на здравето на населението и с оглед изпълнението на чл.52, ал.1 от Конституцията за осигуряване на достъпна медицинска помощ, чрез ограничителния режим за откриване на аптеки в чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ се постига именно това – защитава се интереса на пациента, ползващ здравната услуга в лечебните заведения, посочени в чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ. Тази конституционна цел законодателят е постигнал, спазвайки нормата от Конституцията в чл.52, ал.1 - чрез въвеждане на контролни правомощия върху търговията на дребно с лекарства. Следователно законодателят не е нарушил Конституцията, а напротив - с приемането на текста на чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ е спазил чл.52, ал.1 и чл.52, ал.5 от Конституцията на Република България.

2. Накратко целта на законодателят с приемането на чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ е да избегне поставянето на лежащо болните пациенти в лечебните заведения, изброени в чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ в зависимост от действащите на тяхна територия аптеки. Изброените лечебни заведения са със стационарен режим на лечение, което означава, че пациентите физически са зависими от аптеките, които се намират на тяхна територия. Именно за обслужването на тези пациенти ЗЛАХМ е предвидил създаването на стационарни аптеки /така нар. Болнични аптеки-чл.57 от ЗЛАХМ/, които задоволяват нуждите на лежащо болните пациенти и където ценообразуването се извършва при специален режим, уреден в Наредбата за пределните цени на разрешените за употреба лекарствени продукти при продажбата им на дребно. Цените на лекарствата в стационарните аптеки и в аптеките, действащи на свободен режим, но намиращи се на територията на изброените в чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ лечебни заведения са различни, като в последните те са по-високи, включвайки и търговската надценка на търговеца на дребно. Именно затова законодателят с текста на чл.70, ал.2 от ЗЛАХМ е решил да защити пациентите, лежащи в изброените лечебни заведения като закриля икономическия им интерес и не дава възможност да се открият аптеки, действащи на свободен режим /"нестационарни"/ на територията на тези лечебни заведения.

3. В решение № 6 от 25.02.1997 и в решение № 18 от 14.11.1997 г. КС е приел по чл.19, ал. 1 и 2 от Конституцията, че ".....правото на свободна стопанска инициатива няма абсолютен характер. Свободата на стопанска инициатива не изключва принципите на държавно регулиране и на държавен контрол на стопанската дейност. Конституцията предоставя на законодателя правото да уреди, съответно да ограничи свободата на стопанска инициатива по законодателен ред...".

В заключение предвид гореизложеното, Комисията счита, че разпоредбата на § 26, т. 2 от ЗИД на ЗЛАХМ не противоречи на характера и съдържанието на прогласените в чл. 4 и чл.19, ал.ал. 1 и 2 принципи от Конституцията на Република България.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КОМИСИЯТА ПО УПРАВНОСТВАНИЕ**

1